

Biuletyn

Nr 579

www.kz.ketrzyn.pl

3 czerwca 2018

Kto podąża za sprawiedliwością i dobrocią,
ten znajduje życie,
sprawiedliwość i cześć.

Księga Przysłów 21:21

Kazanie: Arkadiusz Jurgielajtis

NADCHODZĄCE WYDARZENIA

CZERWIEC						
Poniedziałek	Wtorek	Środa	Czwartek	Piątek	Sobota	Niedziela
4	5 Coffee H.	6	7	8 Gr.dom.	9	10
11	12 Coffee H.	13	14	15 Gr.dom.	16	17
18	19 Coffee H.	20	21	22 Boży czas	23 Boskie dziewczyny	24
25	26 Coffee H.	27	28	29 Gr.dom.	30	

22.06. – Boży czas – spotkanie modlitewno – uwielbieniowe, godz. 18³⁰.

23.06. – Boskie dziewczyny – spotkanie dla kobiet, godz. 17⁰⁰.

Każdy wtorek – Coffee House, Reszel, godz. 16⁰⁰.

Każdy piątek – grupa domowa, godz. 18³⁰, mieszkanie w zborze.

PROŚBY O MODLITWĘ

▪ **zbawienie:**

- męża Marysi Pietrzak.
- całej rodziny Ewy Brzostek.
- Andrzeja D. (męża Ani).
- Danuty K. (mamy Mirka i Roberta).
- Tadeusza W. (taty Joli i Jarka).
- Lilli R. (żony Mirka).
- męża Bogumiły Panfil.
- rodziców Darka Biłdy.
- taty i brata Moniki Czerwonki.
- Justyny J. (żony Marcina Dominika).

▪ **zdrowie:**

- Agnieszki Z.
- Kasi K.
- Danuty K. (mamy Mirka i Roberta).
- Patrycji i Magdy Owierczuk.
- Marianny i Jerzego Zakrzewskich.
- Alfredy Kopaczek.
- Bogumiły Panfil.

- o błogosławieństwo, pokój i bezpieczeństwo dla Adolat i Dilafruz;
- uzdrowienie i wzrost duchowy Rafała (bratanka Lucyny Tęczy);
- o błogosławieństwa, Boże prowadzenie dla Władysława i Krystyny Plewińskich, będących na misji za granicą;
- o błogosławieństwo, Bożą opiekę i prowadzenie dla Marysi Pietrzak.

URODZINY

W tym tygodniu urodziny obchodzą:

6.06. Szymon Bałdyga

9.06. Robert Krawczyk

Życzymy błogosławieństw Bożych!

REFLEKSJA

Jak żyć

*Lepiej mieć mało żyjąc sprawiedliwie,
niż niegodziwie mieć wielkie zyski.*

Księga Przysłów 16:8

Podobna myśl jest zawarta w Księdze Przysłów 16:16: „Lepiej mieć mało z bojaźnią Pańską niż z niepokojem wielkie bogactwo”. Nigdy nie ulegajmy chciwości, gdyż może ona nas skłonić do pójścia krętą drogą, byle tylko osiągnąć upragnione zyski. Pewien człowiek na kierowniczym stanowisku nie widział nic złego w przyjmowaniu łapówek i pysznił się swym bogactwem. Jednakże władze wpadły na jego trop, został wyprowadzony w kajdankach z miejsca pracy, z którego odszedł w wielkiej niesławie. Pamiętajmy też o tym, że wszyscy ludzie nieuczciwi, o ile się nie nawrócą i nie zaniechają

swych niegodziwych praktyk, pójdą na wieczne zatracenie.

ROZWAŻANIE

Dary Ducha Świętego

Autor: Edward Czajko

Część 1/2

*„Wierzymy w chrzest
Duchem Świętym, przeżywanie pełni
Ducha i Jego darów”.*

„Dar” w Nowym Testamencie

Trzy razy w księdze Dziejów Apostolskich sam Duch Święty nazywany jest „darem”: „A Piotr do nich: Upamiętajcie się i niechaj się każdy z was da ochrzcić w imię Jezusa Chrystusa na odpuszczenie grzechów waszych, a otrzymacie dar (gr. dorea) Ducha Świętego” (Dz 2,38; por. także Dz 10,45; 11,17), a jeden raz dokładnie „darem Boga” (Dz 8,20; por. J 4,10). Jednakże w Nowym Testamencie ta terminologia - gr. dorea, doron, doma, dorema - nie odnosi się do różnych mocy i aktywności, innymi słowy do charyzmatów ludzi, którzy otrzymali Ducha Świętego. Zazwyczaj słowo „dary” w Nowym Testamencie dotyczy składanych ofiar (Mt 5,23-24: „Jeśli byś więc składał dar swój na ołtarzu i tam wspomniiałbyś, iż brat twój ma coś przeciwko tobie, zostaw tam dar swój na ołtarzu, odejdz i najpierw pojednaj się z bratem swoim, a potem przyszedłszy,

złóż dar swój”, oraz Hbr 5,1: „Albowiem każdy arcykapłan, wzięty spośród ludzi, bywa ustanawiany z ramienia ludzi w sprawach odnoszących się do Boga, aby składał dary i ofiary za grzechy”). Może też odnosić się do materialnych darów w ogóle (na przykład Mt 2,11; Mk 7,11; Flp 4,17).

Z kolei „dar” w liczbie pojedynczej i w głębszym znaczeniu tego słowa dotyczy zbawienia, usprawiedliwienia, życia wiecznego, a nawet samego Jezusa Chrystusa. Jedynie w Ef 4,8 widzimy „dary” (gr. domata) w relacji do posług w Kościele, choć tu dobór słów nie jest Pawłowy, bo mamy do czynienia z cytatem z Ps 68,19. Jednak i tutaj ten tekst nie ma na myśli danej przez Boga mocy do pełnienia tych posług, lecz dotyczy osób, które je sprawują: apostołów, proroków, ewangelistów, pasterzy i nauczycieli (lub pasterzy-nauczycieli). Jest tu zatem mowa o ludziach jako darach dla Kościoła, a nie o tym, co nazywamy charyzmatami.

Charakterystyka darów duchowych

Miejszem klasycznym, choć nie jedynym, Nowego Testamentu w kwestii tego, co nazywamy „darami duchowymi”, charyzmatami, jest 1 Kor 12. Zaraz na początku tego rozdziału znajdujemy pięć cech charakterystycznych tych darów, z których każda wskazuje na ich istotę.

Po pierwsze, dary duchowe to pneumatika (gr. pneumatikos - duchowy, w znaczeniu pochodzący od Ducha, związany z Duchem), czyli to, co

duchowe („Co do darów duchowych...” - 1 Kor 12,1). Przy czym należy pamiętać, że słowa „darów” nie ma w greckich rękopisach NT i dlatego dosłowny przekład 1 Kor 12,1 powinien brzmieć: „co do tego, co jest duchowe”. Mamy tu zatem do czynienia z wyposażeniem duchowym, które trzeba odróżniać od darów naturalnych. Choć oczywiście dary naturalne powinny być akceptowane w życiu i służbie Kościoła, jeśli zostały one uświęcone i pozbawione są egoistycznych ambicji i pychy. Dary duchowe mają charakter nadnaturalny, przekraczają to, co naturalne, i w sposób wolny (suwerenny) udzielane są członkom Ciała Chrystusowego niezależnie od ich naturalnych talentów.

Po drugie, dary duchowe to charismata, czyli łaskawe dary czy też dary łaski. Od tego greckiego rzeczownika pochodzi przymiotnik „charyzmatyczny”. Dowiadujemy się więc, że nie są one ani zapłatą, ani nagrodą lub odznaczeniem ze względu na szczególne zasługi. Lud Boży bywa obdarzany nimi w sposób wolny, zgodnie z suwerenną wolą Ducha Świętego. „A różne są dary łaski” - 1 Kor 12,4,9.

Po trzecie, dary duchowe to diakoniai, czyli usługi, posługi („I różne są posługi” - 1 Kor 12,5). Przez to określenie Paweł chce powiedzieć, że są one możliwościami danymi nam, byśmy mogli służyć innym. Stanowią jeszcze jedną sposobność służby, dzięki której możemy pomagać ludziom.

Po czwarte, dary duchowe to energemata, czyli sposoby działania („I różne są sposoby działania” - 1 Kor

12,6). Ten termin również wskazuje na ich istotę: są to chwilowe, czasowe przebliski mocy, a nie stałe wyposażenie. Są to więc wybuchy duchowej energii, które usłużywszy pożytecznemu celowi, następnie znikają. Na przykład ktoś został uzdrowiony dzięki darowi uzdrowienia. Dar wypełnił swoje zadanie, Bóg został uwielbiony, dar znika.

I wreszcie, po piąte, dary duchowe to thanerosa, czyli objawy, manifestacje, przebliski („A w każdym różnie przejawia się Duch ku wspólnemu pożytkowi” - 1 Kor 12,7). Znaczy to, że nie są one - jak w wypadku owocu Ducha - niewidzialnymi łaskami, lecz czynami, które mogą być i widzialne, i słyszalne, i odczuwalne. Gdy Jezus dokonał przemiany wody w wino, to „objawił chwałę swoją i uwierzyli weni uczniowie Jego” (J 2,11). Ten czyn dał ludziom możliwość oglądania Jego chwały w działaniu, w wyniku czego niektórzy uwierzyli w Jezusa. Tak powinno być zawsze, gdy idzie o każdy dar Ducha Świętego. Dar Ducha Świętego jest widzialną i namacalną manifestacją chwały Bożej.

Na podstawie powyższych pięciu cech darów duchowych możemy charyzmaty, dary Ducha Świętego zdefiniować następująco: są to pewne moce (energemata), dane ludziom przez Ducha Świętego w sposób nadprzyrodzony, nadnaturalny (pneumatika) i wolny, łaskawy (charismata), aby były uzewnętrzniane (thanerosa) w służbie (diakoniai) dla innych ku ich zbudowaniu¹.

A teraz przyjrzyjmy się darom duchowym, wymienionym w 1 Kor 12,8-11. Przypomnijmy sobie ten tekst biblijny: „Jeden bowiem otrzymuje przez Ducha mowę mądrości, drugi przez tego samego Ducha mowę wiedzy, inny wiarę w tym samym Duchu, inny dar uzdrawiania w tym samym Duchu. Jeszcze inny dar czynienia cudów, inny dar prorocтва, inny dar rozróżniania duchów, inny różne rodzaje języków, inny wreszcie dar wykładania języków. Wszystko to zaś sprawia jeden i ten sam Duch, rozdzielając każdemu poszczególne, jak chce”.

Słowo mądrości

Śladem tego tekstu biblijnego nasze rozważania zacznijmy od mowy czy też słowa (gr. *logos*) mądrości. Chodzi tu o mądrość pochodzącą od Boga. W księdze prorocत्व Izajasza (Iz 11,2) czytamy, że Duch mądrości i rozumu spocznie na Mesjaszu, którego przyjście prorok zapowiada. I widzimy wypełnienie tego już w latach dzieciństwa Jezusa: „A Jezusowi przybywało mądrości” (Łk 2,52). Później w czasie Jego służby widzimy Jezusa posługującego się mądrym słowem, co zdumiewało i uciszało Jego przeciwników. - Skąd ma tę mądrość i te cudowne moce? - pytali niejednokrotnie. Siedmiu diakonów to ludzie pełni Ducha i mądrości, a wrogowie Szczepana nie mogli sprostać mądrości i Duchowi, z którego natchnienia przemawiał (por. Dz 6,3.10). Apostoł Paweł modlił się za Efezjan, aby Bóg dał im Ducha mądrości i objawienia

(por. Ef 1,17), a za Kolosan, aby doszli oni do pełnego poznania woli Boga we wszelkiej mądrości i duchowym zrozumieniu (por. Kol 1,9). Mądrość ta odnosi się więc do tych, którzy otrzymali od Boga dar interpretacji Pisma Świętego i dzielenia się jego prawdą z innymi. Nie zależy to od naturalnej wiedzy, ale od daru od Boga, daru mądrości, połączonego z posłuszeństwem prawdzie.

Mądrość ta jest także daną przez Boga zdolnością podejmowania właściwych decyzji i wypowiedania właściwych słów, często w trudnych i kryzysowych sytuacjach. Król Salomon modlił się o taką mądrość: „Daj przeto twemu słudze serce rozumne, aby umiał sądzić twój lud, rozróżniać między dobrem i złem, inaczej bowiem któż potrafi sądzić ten twój ogromny lud?”. Bogu podobała się ta prośba i natychmiast obiecał mu „serce mądre i rozumne”. Zostało ono prędko poddane próbie, kiedy dwie kobiety przyszły do niego z dwojgiem dzieci - żywym i martwym.

Każda matka twierdziła, że żywe dziecko należy do niej. Przez słowo mądrości dane Salomonowi problem został szybko rozwiązany (por. 1 Krl 3,9.16-28).

W Nowym Testamencie Jezus ostrzegał uczniów przed prześladowaniem, ale dał im obietnice: „Ja bowiem dam wam usta i mądrość, której nie będą mogli się oprzeć, ani jej odeprzeć wszyscy wasi przeciwnicy” (Łk 21,15). Egzegeci jednak ostrzegają, by tej obietnicy nie wrywać z kontekstu dla poparcia pseudoduchowego, antyinte-

lektualnego lenistwa, gdy idzie o przygotowanie się do rozmów czy kazań.

Słowo wiedzy

Wiedza ta (albo poznanie) w pierwszej kolejności odnosi się do danej przez Boga zdolności zagłębiania się w coś, co znajduje się normalnie poza naszym naturalnym pojmowaniem.

Może odnosić się więc do naszej wiedzy o Bogu. Gdy król Nebukadnesar zapytał Daniela, czy może objaśnić mu sen, ten odparł, że „jest Bóg na niebie, który objawia tajemnice” (Dn 2,26.28). Później Paweł mówił, że „głębokości Boże objawił nam Bóg przez Ducha” (1 Kor 2,10).

Słowo wiedzy może także oznaczać specjalną wiedzę o innych. „Skąd mnie znasz?” - zapytał Natanael Jezusa, zdumiony Jego duchowym postrzeganiem (J 1,48). Następnie Jezus pokazał Samarytance, że wiedział wszystko o jej życiu osobistym: „Miałaś pięciu mężów, a ten, którego teraz masz, nie jest twoim mężem” (J 4,18). Znajdujemy ten sam dar wiedzy w Dziejach Apostolskich. Apostoł Piotr znał przez Ducha Świętego wszystkie motywy w sercach Ananiasza i Safiry (por. Dz 5,1nn.). Apostoł Paweł z kolei wiedział, że człowiek chromy z Listry „ma dość wiary, aby być uzdrowiony” (Dz 14,9), co doprowadziło do natychmiastowego uzdrowienia tego człowieka. W wielu sytuacjach powinniśmy znać serce człowieka mającego jakiś problem, a jest to właśnie to, co przez Ducha Bóg może uznać za stosowne objawić duchowemu doradcy.

Dar wiary

Wiara, o której mowa w 1 Kor 12, to nie jest tak zwana wiara zbawcza ani wiara czy wierność jako owoc Ducha Świętego. To specjalny dar, konieczny w dziele Bożym lub też w sytuacji kryzysowej. Jest w Piśmie mowa o wierze, która góry przenosi, o wierze bohaterów z Hbr 11, o wierze Gedeona czy Dawida i oczywiście o wierze Jezusa, ukazywanej w każdym praktycznie aspekcie Jego życia i służby. Gdy Jezus ujrzał rozkładające się ciało i Łazarza, powiedział najpierw do Marty: „Czyż ci nie powiedziałem, że jeśli uwierzysz, będziesz oglądać chwałę Bożą?”. Następnie wznosił oczy ku niebu i powiedział: „Ojcze, dziękuję ci, żeś mnie wysłuchał. Ja wiedziałem, że mnie zawsze wysłuchujesz, ale powiedziałem to ze względu na lud stojący wkoło, aby uwierzyli, żeś Ty mnie posłał”. Potem zawołał donośnym głosem: „Łazarzu, wyjdź” (J 11,40-43).

W Nowym Testamencie widzimy przykłady wiary u wielu pojedynczych osób: setnika z Kafarnaum, niewiasty kananejskiej, Piotra i Jana przy bramie Pięknej, Filipa okazującego posłuszeństwo głosowi Ducha Świętego, Pawła podczas jego podróży misyjnych. W późniejszej historii Kościoła mamy też wiele przykładów tych ludzi, którzy znali ten właśnie dar wiary - wiary cuda czyniącej.

¹ Por. Michael Harper, *Chodzenie w Duchu Świętym* (b.m., b.r.), s. 64.

Dzisiaj możesz odnieść zwycięstwo

Autor: Joyce Meyer

„Albowiem zamysł ciała, to śmierć, a zamysł Ducha, to życie i pokój”. List do Rzymian 8:6 (BW)

Właśnie w tej chwili znajdujemy się w samym środku wojny. Tak długo, jak żyjemy na ziemi, będziemy zmuszeni opierać się pokusie stania się takim jak ludzie z tego świata.

Bitwy będziemy toczyć każdego dnia, i choć smutno mi o tym mówić, nie będzie to łatwe, gdyż współczesny Kościół jest pełen zeświecczałych, zmysłowych i cielesnych chrześcijan. Jeśli naszym marzeniem jest wieść takie życie, które może wpłynąć na świat, a nawet go odmienić, wówczas musimy odrzucić świeckie zachowania i zacząć chodzić w Duchu.

Każdy z nas musi nieustannie nad sobą pracować. Musimy umartwiać nasze ludzkie pragnienia i poddawać je we władanie Ducha Świętego. Nie możemy pozwolić, aby nasze zachowanie kontrolowało nasze uczucia i umysł. Piśmo wyjaśnia, że duch toczy nieustanną wojnę z ciałem, a ciało wojuje przeciw duchowi – oba te przeciwieństwa są w nieustannym konflikcie.

To jest wojna! Diabeł nas nienawidzi, dlatego bez wytchnienia robi wszystko, aby się upewnić, że będziemy żyć tak jak wszyscy inni – cielesnie.

Ostatecznie ty sam zdecydujesz, kto zwycięży w twoim życiu. Wiedz jednak, że nie musisz podążać za pragnieniami i słabościami ciała. Możesz żyć w Duchu, zmuszając swoje ciało do pełnienia Jego Woli. Dzisiaj jeszcze możesz odnieść zwycięstwo.

Za: tv.joycemeyer.org

WSPIERAJMY MISJE

Zachęcamy do finansowego wspierania misjonarzy. Każda złotówka jest ważna!

Misje prowadzone na wschodzie, Tłumaczenia Biblii	Nr konta: 32 1050 1096 1000 0001 0178 4874 Biblijne Stowarzyszenie Misyjne ul. Cieszyńska 47, 43-450 Ustroń
Misje prowadzone na Bliskim Wschodzie przez zbór w Rabce.	Nr konta: 93-10203466-0000950200296608 z dopiskiem: „Misje” Kościół Chrześcijan Baptystów ul. Roztoki 9, 34-700 Rabka-Zdrój
Misja w Yorku (Wielka Brytania) Krystyna i Władysław Plewiński	Nr konta: 06 1020 3639 0000 8302 0011 6152 z dopiskiem: „Wsparcie misji w Yorku” Władysław Plewiński
Fundacja SNAP - stop narkomanii, alkoholizmowi, przemocy. Piotr Stępnia	Nr konta: 43 1090 2590 0000 0001 3365 6687 BZ WBK

WAŻNE INFORMACJE

PASTOR	Arkadiusz Jurgielajtis , tel.: 517 524 520 e-mail: <i>jurgielajtis@op.pl</i>
CZŁONKOWIE RADY ZBORU	Władysław Plewiński, Oleg Owierczuk, Michał Karczewski
BIBLIOTEKA	Ania Jurgielajtis, Kasia Werkowska
REDAKCJA STRONA WWW	Marta Jurgielajtis , tel.: 509 963 995, e-mail: <i>jurgielka@gmail.com admin@kz.ketrzyn.pl</i>
NABOŻEŃSTWA	Niedziela: godz. 10 ⁰⁰ , środa: godz. 18 ⁰⁰ .
SPOTKANIE MODLITEWNE	Codziennie (z wyjątkiem środy): godz. 20 ⁰⁰ oraz w niedzielę: godz. 8 ⁰⁰ .
GRUPA DOMOWA	Mieszkanie w zborze, piątek: godz. 18 ³⁰ .
BOSKIE DZIEWCZYNY	Spotkanie dla kobiet, jedna sobota w miesiącu, godz.: 17 ⁰⁰ .
COFFE HOUSE	Reszel, wtorek, godz.: 16 ⁰⁰ .
SZKÓŁKA NIEDZIELNA (dzieci starsze - gr. I)	Zajęcia prowadzą zamiennie Kasia Werkowska, Marcin Dominik Jakowicz i Jarek Werkowski.
SZKÓŁKA NIEDZIELNA (dzieci starsze - gr. II)	Zajęcia prowadzą zamiennie Ania Jurgielajtis, Marta Jurgielajtis i Dawid Kondratowicz
SZKÓŁKA NIEDZIELNA (zerówka i kl. I-III)	Zajęcia prowadzi Agnieszka Karczewska.
GRUPA NAJMŁODSZYCH	Opiekę sprawuje Marta Jurgielajtis (młodsza)
KONTO BANKOWE	Mazurski Bank Spółdzielczy S.A. Giżycko 77 9343 0005 0013 8569 2000 0010
ADRES	ul. Powstańców Warszawy 33, 11-400 Kętrzyn
WWW	www.kz.ketrzyn.pl
EMAIL	betel@kz.ketrzyn.pl

Biuletyn jest bezpłatnym tygodnikiem Kościoła Zielonoświątkowego w Kętrzynie